

**Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział
Rękopisów. Zespół (fond 5 opis 2).**

Autografy Biblioteki Zakładu Narodowego im. Ossolińskich

1048. Morelowski Józef . Wiersze (2) 1830.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

***BRAKUJĄCE NUMERY AUTOGRAFÓW ZOSTAŁY PRZENIESIONE
DO INNYCH ZBIORÓW LUB ZAGINEŁY***

L. 1048.

Nr 696

Morelowski Józef, Jezuita.

(Własna ręką odpisane wiersze dwa z r. 1830.)

L.L.

Wiersz

Z okoliczności przywieszenia z Wiednia do Krakowa zwłok s. p. Jasnie
Wielmożnego i szanownego Jana Woronicy, Arcybiskupa Warszawskiego Prymasa
Krolewstwa Polskiego.

Multis ille bonis flebilis occidit.

Horatius.

Także twój dziś, Prymasie, wjazd w Krakusa mury?
Pierwszy raz nam twój grzyjard niesie żal ponury.
O szczęścia! o wesela ludzkiego niestatość!
Co nas niegdyś cieszyło, wzbudza dziś w nas żalność.

Mamy cię, i nie mamy, Ony gościu, u siebie:
Patrzym na twoje zwłoki, a nie widzimy ciebie.
Dziękuj ów Duch twój szlachetny, co tu z nami bawit?
Co nas cieszyło, Krąg zdobył, siebie w kraju wstawił?

Toli usta twe, z których strumień mowy żłoty
Płynął, i serca nasze porywał do cnoty,
Podobny bystryj Wiśle.... która nie ździejami,
Ale, smutna po łobie, płynie dristay łzami?

Toli twe są ucho, sławny Wieszczyku, dlonie
Coś niemi grzmiał na lutni w Polskim Helikonie?
Już twa lutnia, Muż Polskich łzami oroszone,
Milczy, gmy Maronowej lutni zawieszona.

Duch twój wielki, Polskiego miłośnik narodu,
Czciciel twego, Krakusie, i po zgonie, grodu,
Mocny filar Kościoła, już nie żyje z nami,
Uszedł od nas daleko, mieszka za gwiazdami.

Twa wiara, twa pobożność, twoje rękawie cnoty,
Twoje większe nad ziemian zasługi, przyniosły,
Nie mogły się pomieścić na przestronnej ziemi,
Sackupły dla ciebie, i w niebo stąd uszedły z niemi.

O dwóch stolic Pastorku! dwóch stolic odblasku!
Mamy ciebie, i nie mamy, choć jesteśmy z tobą;
Jednak nam twoje od ciebie darowane zasługi,
Umniejsza wielkość straty, ulga, żal głęboki.

Wiersz

Do Wymc Pana Erasma Komara przy postaniu jemu wierszu napisanego
z okoliczności przywiezienia do Krakowa zwotek Włodyżka Jana Woromicza.

Cny Wieszczku Nad-Wisłanski! uczony Komarze!
Chociaż ci Mury Polskie daty lutnią, w darze,
I hoyne dla cie, zniemom twym mi skąpią, wodzięko,
Mnie zaś tylko uczyły prostych rymu dźwięków;
Nie gardź jednak mym rymem: wszak i Wista rada,
Gdy gny miy staby strumyk mrużąc, do niey wpada.
Spiewam twego Pastusza; wspólne też ma strata,
Spiewam Polak Polaka, i megdys' współbrata,
Nim piorun z Watykanu na mój zakon strzelił,
I od męża takiego srodze mię oddzielił.

Przebac więc, że i w twojej, i w mojej żatobie,
Choc' w stabych rymach leje try na jego grobie.
Obys' mi, si: gdyś my oba byli pro mim smutni: /
Choc' na chwilę udzielić twojej racyt lutni!
Igoiwszy wspólne troski, prożycionym darem,
Stynałbym drugim, w Tyńcu, uczonym Komarem.

(Obydwa te wiersze sa x. Józefa Morelowskiego Soc. Janu
i własną jego ręką przepisane.)

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.